

Залишається припустити, що гени, які відповідають за сріблясте забарвлення (інгібітори меланіну, і перш за все, його жовтої модифікації феомеланіна) діють незалежно від генів золотого забарвлення інгібіторів еумеланіна, чорного пігменту. В одній з останніх робіт ці гени були відповідно названі Bleacher і Eraser [1].

Золоті забарвлення фактично ніщо інше, як чорні теббі і той факт, що в їх родоводів присутні гетерозиготні сріблясті коти свійські, нічого не змінює. Причина, чому зовні золоті відрізняються від чорних теббі, полягає не тільки в тому, що Chinchilla і Shaded Silver сформовані під впливом гена інгібітору, але і в тому, що в процесі тривалої селекції заводчики домагалися якомога менш помітного теббі малюнка, концентруючи в генотипі певний набір полігенів [2].

З огляду на вищевикладене, можна зробити висновок, що процес пігментогенезу ще не остаточно вивчений фахівцями і подальше дослідження може бути досить результативним.

Література

1. Шустрова И. А. Генетика и племенное разведение. Москва : Эолант, 1997. С. 7-11.
2. Маас Ж. П. Генетика кошек может быть легкой или генетика кошек для чайников. Москва : Аквариум-Принт, 2010. 37с.
3. Schmidt-Küntzel A., Nelson G., David V. A., Schäffer A. A., Eizirik E., Roelke M. E. Menotti-Raymond M. Domestic cat X chromosome linkage map and the sex-linked orange locus: mapping of orange, multiple origins and epistasis over nonagouti. Genetics (pp. 1415–25). 2009.

УДК: 619:618.5-089.888.61:636.7:636.8

Т. В. Ізотова, магістр

І. В. Рижих, здобувач вищої освіти СВО «Магістр»

Л. В. Корейба, М. І. Гарашук, кандидати ветеринарних наук, доценти

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

e-mail: lyudkor@gmail.com

РОДОВІ ТА ПІСЛЯРОДОВІ УСКЛАДНЕННЯ У САМИЦЬ М'ЯСОЇДНИХ

Вступ. Дистоція – ускладнення родів або нездатність до вигнання плодів через родовий канал самки є розповсюдженою проблемою і зустрічається як у сук, так і кішок. В середньому дистоції у собак складають приблизно 5% випадків, але може спостерігатися і до 100% у деяких порід собак, особливо ця тенденція стосується собак ахондропластичного типу та тих, що мають великий розмір голови – брахецефали [1-3].

Дистоція у кішок частіше зустрічається у чистопорідних тварин, аніж у метисів. У доліхоцефалічних порід (сіамська, корніш-рекс) дистоція спостерігається у 10% випадків, у брахецефалічних (персидська, британська короткошерста, девон рекс) – біля 7%, у мезоцефалічних (метиси, абіссинська, бірманська та менська) – біля 2% [1-4].

Традиційно дистоцію вважають наслідком патології матері чи плода або їх асоціації. Так, патології матері складають приблизно 75,3% у собак та 67,1% у кішок, в той час як на патології плодів припадає 24,7 та 32,9% відповідно. У сук найбільш розповсюдженими патологіями родів є повна первинна родова слабкість, на частку якої припадає 48,9% випадків та часткова первинна родова слабкість, доля якої складає 23,1%. Щодо патології плодів, то необхідно виділити такі, як неправильне положення плода, що складає 15,4% випадків, крупнопліддя – 6,6% та виродливість плодів у 1,6% випадках. Дистоція родів є розповсюдженою проблемою, зустрічається як у сук, так і кішок та обумовлює родові і післяродові ускладнення [1-5].

Мета дослідження. Мета дослідження полягала у вивченні поширення причин ускладнень родів і пуерперію у самиць м'ясоїдних.

Матеріал і методи дослідження. Матеріалом для проведення досліджень були кішки вагою до 5 кг, віком від 3 до 5 років, різної породною приналежності; суки вагою до 15 кг,

віком від 3 до 7 років, різної породної приналежності. Також вивчали записи амбулаторних журналів для виявлення певних закономірностей появи дистоцій родів у сук та кішок різних вікових груп, породи та вгодованості. Визначали відсоток появи патології родів зумовленої патологією матері чи плода та провідні ускладнення родів і пуерперію.

Результати дослідження. Аналіз отриманих даних(таблиця) показав, що розриви вульви та піхви, гематоми та набряки родових шляхів в більшості випадків діагностувалися при дистоціях, зумовлених крупліддям чи вузькістю родових шляхів самки, виворот піхви та пролапс прямої кишки діагностували у тварин, які мали бурхливі перейми та потуги при перших родах та спостерігався у сук гігантських порід, затримка посліду була характерна для тварин із слабкістю родової діяльності, післяродовий ендометрит та вестибуловагініт були обумовлений тою чи іншою дистоцією, що призводила до травмування родового каналу, сепсис було діагностовано на 5 день після родів у самки з затримкою посліду за самостійних родів без акушерською допомогою.

Таблиця

Поширення родових та післяродових ускладнень у самиць м'ясоїдних

Патології родів									
Розриви вульви та піхви		Затримка посліду		Виворот піхви		Пролапс прямої кишки		Мертво-народжені	
n	%	n	%	n	%	n	%	n	
Суки 5	25	2	10	1	5	1	5	10	
Кішки -	-	-	-	-	-	-	-	3	
Патології післяродового періоду									
Ендометрит		Сепсис		Вестибуловагініт		Агалактія		Спайкова хвороба	
n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Суки 8	40	1	5	1	5	-	-	-	-
Кішки 4	20	-	-	-	-	2	10	4	20

Після кесаревого розтину ендометрит був обумовлений інвазивністю операції, спайкова хвороба діагностувалася у тварин, що мали попередньо проведені операції, агалактію діагностували у 2 самиць, що мали лапаротомію по білій лінії.

Висновки. 1. Ускладнення родів з причин перерозвиненості та виродливості плода, неправильного членорозміщення і мертвонародження, реєструвалися у 43,5% самиць, що і спричинило порушення динаміки родів. Найвищий відсоток припадав на долю крупноплідності – у кішок 63,2%, у сук 61,3% випадків.

2. Дистоції обумовлювали такі ускладнення родів і пуерперію у самиць м'ясоїдних: затримка посліду – у 10% сук; виворот піхви та пролапс прямої кишки – у 5% сук; мертвонародження – у 10% сук та 3% кішок; вестибуловагініт і сепсис – у 5% сук; агалактію – у 10; кішок і спайкову хворобу – у 20% кішок.

Література

1. Гришко Д. С. Лекції з ветеринарного акушерства: Навчальний посібник. Х.: Прапор, 2003. 400 с.
2. Дюльгер Г. П. Физиология размножения и репродуктивная патология собак. Москва: Колос, 2002. 152 с.
3. Карпов В. А. Акушерство мелких животных. Москва : Россельхозиздат, 1984. 240 с.
4. Корейба Л. В. Поширення дистоції родів у самиць м'ясоїдних в умовах ветеринарної клініки приватного підприємства «Бойко» міста Дніпропетровськ / Л. В. Корейба, Т. В. Ізотова // Науково-технічний бюлетень НДЦ біобезпеки та екологічного контролю ресурсів АПК / Дніпропетровський ДАЕУ. 2015. Т3. № 1. С. 25-29.

5. Кравченко І. В. Розповсюдження акушерської та гінекологічної патології у самиць м'ясоїдних в умовах державної лікарні ветеринарної медицини міста Дніпропетровськ / І. В. Кравченко, С. В. Сосонний, Л. В. Корейба // Актуальні проблеми розвитку світової науки: зб. наук. праць за матер. міжнар. конф. (Київ, 30 бер. 2016 р.). Ч. 1. Київ: Центр наукових публікацій, 2016. С. 95-97.

УДК 636.7.09:616.24-002-085

Р. І. Калашник, здобувач вищої освіти СВО «Магістр»

П. П. Шадохін, кандидат ветеринарних наук, доцент

Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава

e-mail: terapia@pdaa.edu.ua

ЗАСТОСУВАННЯ ПРЕПАРАТУ «АУГМЕНТИН» ДЛЯ ЛІКУВАННЯ СОБАК ЗА БРОНХІТУ

Собака займає особливе місце у житті людини серед цих свійських тварин. Зображення собаки знаходять на стародавніх пам'ятках Єгипту, періоду Гінея і Абізура. На протязі тисячі років для запеспечення своїх потреб людине створило біля 400 порід, які відрізняються зовнішнім виглядом та своїми специфічними здібностями [1]. Догляд за собаками потребує від власника її певних теоритичних знань з питань годівлі та умов утримання, проведення моціону та профілактичних ветеринарних заходів (щеплення, дегільментизація та ін.) [2].

Не дотримання ветеринарно-санітарних норм утримання та неповноцінне годівля, імунодефіцитарний стан й ацидоз організму, нераціональне застосування медикаментів, стреси та агресивні фактори зовнішнього середовище є передумовою захворювання собак на різні хвороби, зокрема, респіраторні захворювання, яки серед незаразної патології посидають третє місце після шлунково-кишкових хвороб та патологій сечовивідних шляхів [3].

Тому, розробка нових підходів для лікування тварин хворих на респіраторні захворювання та впровадження нових комплексних схем лікування даної патології є питанням сьогодення.

Клінічні дослідження проводились в умовах дільничної лікарні ветеринарної медицини Київського району м.Полтава, вул. Покровська 86-А. Гематологічні дослідження проводились у навчально-науковій лабораторії кафедри терапії імені професора П.І. Локеса ПДАА.

Крім звичайних клінічних досліджень (огляд, пальпації, перкусії та аускультатії) проводили лабораторні дослідження крові на визначення кількості еритроцитів і лейкоцитів, вміст гемоглобіну, швидкість осідання еритроцитів та вміст загального білка у сироватці крові [4].

За даними звітної документації дільничної лікарні ветеринарної медицини Київського району м.Полтава незаразна патологія складає 68% від загальної кількості зареєстрованих хворих собак. Серед яких на патологію внутрішніх органів хворіло 43% собак, акушерсько-гінекологічні – 17% та хірургічні – 40%. Серед хвороб внутрішніх органів респіраторні хвороби складають 32% випадків. А серед хвороб респіраторних органів у 42,6% зареєстрованих хворих було діагностовано бронхіт.

За даними клінічних досліджень після встановлення діагнозу на бронхіт, хворих собак поділяли на дві дослідні групи і лікували згідно розроблених схем.

Перебіг захворювання оцінювали клінічними спостереженням та за даними лабораторних досліджень перед постановкою дослідів та на 7-му добу лікування.

Встановлено, що у собак хворих на бронхіт в крові на першу добу досліду спостерігалось еритроцитопенія, гіпогеміглобінемія, збільшення показника швидкості осідання еритроцитів та кількості лейкоцитів. Вміст загального білка у сироватці крові був вище референтної норми.